

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Alexandra Krysla, soudce Mgr. Lukáše Pišvejce (soudce zpravodaj) a soudkyně JUDr. Veroniky Burianové ve věci

žalobce: **Techmania Science Center o.p.s.**, IČ 26396645
sídlem U Planetária 2969/1, 301 00 Plzeň
zastoupen advokátem JUDr. Karlem Vodičkou, LL.M.
sídlem Kyjevská 1228/77, 326 00 Plzeň

proti
žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**
sídlem Masarykova 31, 602 00 Brno

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 20. 3. 2018, č. j. 13298/18/5000-10470-712507,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I.

Napadené rozhodnutí

- 1. Žalobce se žalobou domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 20. 3. 2018, č. j. 13298/18/5000-10470-712507 (dále jen „*napadené rozhodnutí*“), jímž byla zamítnuta

žalobcova odvolání a byla potvrzena rozhodnutí Finančního úřadu pro Plzeňský kraj – platební výměr na penále za prodlení s odvodem za porušení rozpočtové kázně za období od 30. 11. 2013 do 24. 4. 2017 ze dne 20. 9. 2017, č. j. 1015081/17/2300-31471-401770, kterým bylo vyměřeno penále ve výši 57 020 Kč, a platební výměr na penále za prodlení s odvodem za porušení rozpočtové kázně za období od 30. 11. 2013 do 24. 4. 2017 ze dne 20. 9. 2017, č. j. 1015082/17/2300-31471-401770, kterým bylo vyměřeno penále ve výši 323 098 Kč. Penále byla vyměřena podle § 44a odst. 8 zákona č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů (rozpočtová pravidla), ve znění účinném do 19. 2. 2015 (dále jen „zákon o rozpočtových pravidlech“).

II.

Žaloba

2. Žalobce v úvodu žaloby shrnul skutkový stav, kdy mu byla na základě rozhodnutí o poskytnutí dotace č. 0159/09/04 ze dne 13. 12. 2011 ve znění následných dodatků poskytnuta dotace v rámci Operačního programu Výzkum a vývoj pro inovace na realizaci projektu „Techmania Science center“. Poskytovatelem dotace bylo Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy. Žalobci byly následně uloženy: 1) odvod za porušení rozpočtové kázně ve výši 58 317 Kč uložený k odvodu do státního rozpočtu platebním výměrem Finančního úřadu pro Plzeňský kraj č. j. 571710/16/2300-31471-402485 ze dne 5. 4. 2016 (uvedený prvostupňový platební výměr byl potvrzen rozhodnutím žalovaného č. j. 17172/17/5000-10470-702394 ze dne 10. 4. 2017); 2) odvod za porušení rozpočtové kázně ve výši 330 455 Kč uložený k odvodu do Národního fondu platebním výměrem Finančního úřadu pro Plzeňský kraj č. j. 571711/16/2300-31471-402485 ze dne 5. 4. 2016 (uvedený prvostupňový platební výměr byl potvrzen rozhodnutím žalovaného č. j. 17173/17/5000-10470-702394 ze dne 10. 4. 2017). Vzhledem k tomu, že se žalobce s potvrzujícími rozhodnutími žalovaného neztotožnil, podal proti výše uvedeným rozhodnutím správní žalobu ke Krajskému soudu v Plzni, který v této věci vede řízení pod sp. zn. 30 Af 29/2017.
3. Žalobci bylo dne 21. 3. 2018 doručeno shora označené napadené rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto odvolání proti platebnímu výměru, jímž bylo vyměřeno penále ve výši 57 020 Kč za prodlení s odvodem za porušení rozpočtové kázně ve výši 58 317 Kč, který byl žalobci vyměřen platebním výměrem č. j. 571710/16/2300-31471-402485, a odvolání proti platebnímu výměru, jímž bylo vyměřeno penále ve výši 323 098 Kč za prodlení s odvodem za porušení rozpočtové kázně ve výši 330 455 Kč, který byl žalobci vyměřen platebním výměrem č. j. 571711/16/2300-31471-402485.
4. Oba výše uvedené platební výměry Finančního úřadu pro Plzeňský kraj, jimiž bylo žalobci vyměřeno penále za prodlení s odvodem za porušení rozpočtové kázně, odkazovaly – pokud jde o data porušení rozpočtové kázně a výše porušení rozpočtové kázně – na zprávu o výsledku daňové kontroly č. j. 362428/16/2300-31471-401770.
5. Žalobce předně namítal, že penále neměla být vůbec uložena. Tvrdil, že se v posuzovaných případech nejednalo o porušení rozpočtové kázně. Vzhledem k tomu, že žalobce rozpočtovou kázeň neporušil, nemohlo mu být rovněž uloženo provedení odvodu za porušení rozpočtové kázně. Tím méně pak mohlo být žalobci uloženo zaplatit penále za prodlení s odvodem za porušení rozpočtové kázně. Toto obecné tvrzení je podle rozsudku

Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 5. 2007, č. j. 2 Afs 30/2007-68, přípustné i přesto, že rozsah přezkumu platebních výměrů na penále je limitován, jak upozorňoval žalovaný v napadeném rozhodnutí odkazem na rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 1. 2013, č. j. 9 Afs 4/2012-30, a ze dne 10. 9. 2015, č. j. 2 Afs 128/2015.

6. Žalobce dále poukázal na skutečnost, že své námitky proti platebním výměrům, kterými mu byla uložena povinnost provést odvody za porušení rozpočtové kázně, v souladu s judikaturou formuloval ve správní žalobě, která míří proti druhostupňovým rozhodnutím žalovaného (viz shora). Pokud nastane situace, že budou tato rozhodnutí žalovaného zrušena, bude dán důvod též pro zrušení touto žalobou napadeného rozhodnutí žalovaného, neboť za takové situace by přestal existovat základ pro výpočet penále.
7. Žalovaný v textu napadeného rozhodnutí uvedl, že pokud by bylo rozhodnutí žalovaného, kterým byly potvrzeny platební výměry, jimiž byla žalobci uložena povinnost provést odvody za porušení rozpočtové kázně, zrušeno, mohlo by být rozhodnutí žalovaného napadené touto žalobou zrušeno v rámci přezkumného řízení. Žalobce k tomu uvedl, že jakožto daňový subjekt nemá právní nárok na zahájení přezkumného řízení, které je v ust. § 121 a násl. zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád, v platném znění (dále jen „*daňový řád*“) koncipováno jako dozorčí prostředek, nikoliv jako řádný či mimořádný opravný prostředek, prostřednictvím něhož by mohl žalobce za popsané situace skutečně dosáhnout zrušení napadeného rozhodnutí žalovaného. Žalobce rovněž poukázal na časovou omezenost možnosti užití přezkumného řízení vyplývající z ust. § 122 odst. 3 daňového řádu. Žalobce se proto nemůže spoléhat na předpoklad, že finanční správa skutečně v případě zrušení platebních výměrů na odvody za porušení rozpočtové kázně zruší i v tomto řízení napadené rozhodnutí žalovaného, a proto uplatnil žalobní tvrzení, že penále za prodlení s odvody za porušení rozpočtové kázně neměla být vůbec předepsána, neboť se v posuzovaných případech nejednalo o porušení rozpočtové kázně (k tomu viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 1. 2015, č. j. 1 As 221/2014-35).
8. S ohledem na hospodárnost řízení pak žalobce navrhl, aby soud zvážil možnost řízení ve věci 57 Af 12/2018 přerušit podle § 48 odst. 3 písm. d) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, v platném znění (dále jen „*s.ř.s.*“), a to do doby, než bude Krajským soudem v Plzni pravomocně rozhodnuta věc pod sp. zn. 30 Af 29/2017.
9. Pokud se jedná o výpočty penále u obou prvostupňových rozhodnutí správce daně, která byla potvrzena napadeným rozhodnutím žalovaného, konstatoval žalobce, že není schopen způsob výpočtu přezkoumat, neboť tento pokládá za zcela nesrozumitelný a nepřehledný. Žalobce měl za to, že ani zpráva o výsledku daňové kontroly nedávala dostatečné vodítko, z něhož by bylo možno ověřit postup prvostupňového správce daně, neboť obsah zprávy o výsledku daňové kontroly nebyl v souladu s příslušnými přílohami prvostupňových platebních výměrů na penále. Tyto přílohy platebních výměrů na penále obsahovaly pro žalobce zcela nesrozumitelné a nepřezkoumatelné tabulky, z nichž nebylo žádným způsobem zřejmé, k jakým konkrétním porušením rozpočtové kázně se váží. Žalovaný v napadeném rozhodnutí sice uvedl, že přezkoumal výpočet penále uvedený v příloze č. 1 prvostupňových platebních výměrů na penále se zprávou o výsledku daňové kontroly, ale žalobci ani přesto nebylo zřejmé, jakým způsobem správci daně k výpočtu penále dospěli, neboť mezi touto zprávou o výsledku daňové kontroly a přílohami platebních výměrů žalobce nespatořoval žádný srozumitelně vysvětlený funkční vztah – odůvodnění tak bylo

pro žalobce zcela nesrozumitelné. Žalobce pokládal za zarážející, že správci daně nebyli schopni ani při neúměrném rozsahu zprávy o výsledku daňové kontroly vysvětlit, z jakého konkrétního důvodu vůči daňovému subjektu požadují penále za údajné prodlení s odvodem za porušení rozpočtové kázně.

10. Žalobce také namítal, že prvostupňové platební výměry na penále za prodlení s odvodem za porušení rozpočtové kázně neobsahovaly řádné odůvodnění ve smyslu § 102 odst. 2 daňového řádu, a to ani ve spojení s § 147 odst. 4 daňového řádu. Zpráva o výsledku daňové kontroly totiž neobsahovala vůbec žádné informace, z nichž by bylo možno dovodit, jaká je konkrétní výše penále za prodlení s odvodem za porušení rozpočtové kázně. Zpráva sice uváděla, že budou vydány platební výměry na penále za prodlení s odvodem za porušení rozpočtové kázně, avšak neuváděla žádné konkrétní výše penále. Přílohy prvostupňových platebních výměrů na penále za prodlení s odvodem za porušení rozpočtové kázně sazbu penále sice uváděly, ale ani při nejlepší vůli nebyla žalobci zřejmá jakákoliv vnitřní vazba na zprávu o výsledku daňové kontroly. Pokud se pak žalovaný pokoušel tento nedostatek napravit tím, že v napadeném rozhodnutí *ex post* vysvětloval, jak prvostupňový správce daně dospěl k výpočtu penále, považoval to žalobce za nedostatečné.
11. Při kontrole příloh jednotlivých prvostupňových platebních výměrů na penále za prodlení s odvodem za porušení rozpočtové kázně ve vztahu ke zprávě o výsledku daňové kontroly byla absence jakéhokoli funkčního vztahu mezi těmito dokumenty zcela jasná. Žalobci tak nebylo zřejmé, co vlastně žalovaný v napadeném rozhodnutí přezkoumával, protože napadené platební výměry byly v tomto smyslu zcela bezobsažné. Napadené rozhodnutí a prvostupňové platební výměry na penále překročily jakoukoli únosnou mez základní srozumitelnosti a přezkoumatelnosti.
12. Žalobce k prokázání svých výše uvedených tvrzení navrhl provést důkaz správním spisem žalovaného a zprávou o výsledku daňové kontroly. S ohledem na shora uvedené rovněž navrhl, aby soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil k dalšímu řízení žalovanému.

III.

Vyjádření žalovaného k žalobě

13. K žalobním námitkám žalovaný poté, co shrnul dosavadní průběh řízení, uvedl, že povinnost žalobce k úhradě penále vyměřených platebními výměry č. j. 1015081/17/2300-31471-401770 a č. j. 1015082/17/2300-31471-401770 se odvíjela od povinnosti odvodu do státního rozpočtu, resp. Národního fondu podle příslušných platebních výměrů, jak jsou uvedeny shora.
14. K porušení rozpočtové kázně došlo tím, že žalobce při zadávání veřejných zakázek nepostupoval v souladu s kapitolou 2 oddílem I bodem 2.3 Pravidel - tj. zásadou rovného zacházení, nedodržel článek XII a XXIII bod 2 Rozhodnutí a úhradou faktury dodavateli vybranému na základě nesprávně provedeného zadávacího řízení a vyplacením mimořádné odměny došlo k neoprávněnému použití prostředků ve smyslu § 3 písm. e) zákona o rozpočtových pravidlech, a tím k porušení rozpočtové kázně dle § 44 odst. 1 písm. b) uvedeného zákona v celkové výši 1 534 864 Kč. Výpočet odvodu za porušení rozpočtové kázně byl podrobně vysvětlen ve zprávě o daňové kontrole a v rozhodnutí o odvolání na

odvod za porušení rozpočtové kázně.

15. Správu odvodů za porušení rozpočtové kázně vykonávají dle ustanovení § 44a odst. 9 zákona o rozpočtových pravidlech finanční úřady podle daňového řádu. Kontrola a následné posouzení, zda došlo k porušení rozpočtové kázně, případně vyměření odvodu za porušení rozpočtové kázně podle ust. § 44a zákona o rozpočtových pravidlech, jsou plně v kompetenci územních finančních orgánů. Jak vyplývá z Rozhodnutí o poskytnutí dotace, žalobce se svým podpisem a souhlasem zavázal ke splnění závazků z něj vyplývajících.
16. Správce daně zahájil u žalobce daňovou kontrolu v rozsahu podnětů poskytovatele dotace za účelem ověření plnění dílčích podmínek vyplývajících z Rozhodnutí. S výsledkem kontrolního zjištění byl žalobce seznámen na základě Výsledku kontrolního zjištění č. j. 1751062/15/2300-31471-401770, který byl žalobci předán dne 13. 11. 2015. Daňová kontrola byla ukončena na základě Zprávy o daňové kontrole č. j. 362428/16/2300-31471-401770, která byla s žalobcem projednána protokolem o ústním jednání č. j. 1821691/15/2300-31471-401770 dne 2. 12. 2015 a protokolem o ústním jednání č. j. 1846545/15/2300-31471-401770 dne 16. 12. 2015. K jednotlivým námitkám týkajícím se stanovení odvodu za porušení rozpočtové kázně a jeho výše se správce daně podrobně vyjádřil ve zprávě o daňové kontrole a následně žalovaný v odůvodnění rozhodnutí o odvolání na odvod.
17. Správce daně po nabytí právní moci rozhodnutí na odvod za porušení rozpočtové kázně vydal dne 20. 9. 2017 platební výměry na penále za prodlení s odvodem za porušení rozpočtové kázně za období od 30. 11. 2013 do 24. 4. 2017. Nedílnou součástí těchto platebních výměrů byla příloha č. 1, kde byl uveden výpočet penále, jehož správnost odvolací orgán přezkoumal a nezjistil žádné pochybení. Datum porušení rozpočtové kázně je uvedeno ve zprávě o daňové kontrole.
18. Napadené platební výměry na penále ze dne 20. 9. 2017 byly vydány podle § 44a odst. 8 a 9 zákona o rozpočtových pravidlech ve znění účinném do 19. 2. 2015 a podle daňového řádu. Napadeným rozhodnutím žalovaný potvrdil penále za prodlení s odvodem za porušení rozpočtové kázně, tedy nejdříve ode dne 30. 11. 2013, kdy nastaly skutečnosti toto porušení zakládající. Odvod za porušení rozpočtové kázně je porušitel podle § 44a odst. 3 rozpočtových pravidel povinen provést prostřednictvím místně příslušného finančního úřadu a je podle § 44a odst. 8 rozpočtových pravidel v prodlení až do provedení odvodu. Vzhledem k tomu, že odvod za porušení rozpočtové kázně byl uhrazen dne 24. 4. 2017, penále bylo předeepsáno do uvedeného data včetně.
19. K námitce výpočtu penále žalovaný uvedl, že správce daně nemohl jinak než poté, co platební výměry na odvod za porušení rozpočtové kázně nabyly právní moci, vydat i platební výměry na penále za prodlení s tímto odvodem. Rozpočtová pravidla v tomto směru nepřipouštějí správní úvahu ve vztahu ke konkrétnostem daného případu. Ustanovení § 44a odst. 8 rozpočtových pravidel taxativně stanoví, že za prodlení s odvodem za porušení rozpočtové kázně je porušitel rozpočtové kázně povinen zaplatit penále ve výši 1 promile z částky odvodu za každý den prodlení, nejvýše však do výše tohoto odvodu. Nejedná se tedy o dispozitivní ustanovení zákona, kde by správní orgán rozhodoval na základě správního uvážení. Podrobné zdůvodnění porušení rozpočtové kázně bylo obsaženo ve zprávě o daňové kontrole, na základě níž byly vydány platební výměry na odvod do státního rozpočtu a Národního fondu.

20. Dle názoru žalovaného bylo napadené rozhodnutí řádně odůvodněno a žalovaný se dostatečným způsobem vyjádřil k nedůvodnosti odvolacích námitek. V případě, že je žalobce zastoupen advokátem, lze předpokládat, že se jedná o osobu dostatečně právně a daňově znalou, která je schopna si způsob výpočtu penále stanoveného ze zákona ověřit. Z výše uvedených důvodů proto nebyla námitka žalobce o nesrozumitelnosti výpočtu penále důvodná.
21. K námitce žalobce týkající se nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí žalovaný konstatoval, že má-li být jakékoliv rozhodnutí přezkoumatelné, musí z něj být zřejmé, jaký skutkový stav vzal odvolací orgán za rozhodný a jak uvažil o pro věc zásadních skutečnostech, resp. jakým způsobem postupoval při posuzování těchto skutečností. Uvedené pak musí nalézt svůj odraz v odůvodnění dotčeného rozhodnutí. Je tomu tak proto, že jen prostřednictvím odůvodnění lze dovodit, z jakého skutkového stavu odvolací orgán (zde žalovaný) vyšel a jak o něm uvažil. Pokud by rozhodnutí vůbec neobsahovalo odůvodnění nebo by nereflektovalo na odvolací námítky a zásadní argumentaci, o kterou se opírá, mělo by to nutně za následek jeho zrušení pro nepřezkoumatelnost.
22. Z napadeného rozhodnutí je zřejmé, z jakého skutkového stavu zjištěného správními orgány žalovaný vyšel, jak vyhodnotil pro věc rozhodné skutkové okolnosti a jak je právně posoudil. Z odůvodnění rozhodnutí je rovněž zřejmé, proč považoval závěry žalobce za liché, mylné a vyvrácené. V napadeném rozhodnutí žalovaný zcela jednoznačně a srozumitelně uvedl, na základě jakých důvodů dospěl k závěru, že nelze vyhovět odvolání tak, jak bylo požadováno žalobcem. Taktéž prvostupňová rozhodnutí – platební výměry – obsahovala odůvodnění, na základě jaké skutečnosti správce daně vyměřil žalobci penále za prodlení s odvodem za porušení rozpočtové kázně a v jaké výši, přičemž v souladu s § 147 daňového řádu odkázal na Zprávu o daňové kontrole, co se týká stanovení data porušení rozpočtové kázně a výše porušení rozpočtové kázně. Uvedená žalobní námitka proto nebyla důvodná.
23. V odvolacím řízení bylo potvrzeno, že penále za prodlení s odvodem za porušení rozpočtové kázně bylo vyměřeno v souladu s právními předpisy, ve správné výši a za relevantní dobu. Odvolací orgán po přezkoumání odvoláním napadených platebních výměrů dospěl k závěru, že není důvod pro jejich zrušení.
24. Napadené rozhodnutí bylo vydáno v souladu se zákonem a penále za prodlení s odvodem za porušení rozpočtové kázně bylo vyměřeno oprávněně, proto žalovaný navrhl, aby soud žalobu zamítl s tím, že žalobci nepřizná právo na náhradu nákladů řízení a právního zastoupení.

IV.

Replika

25. Žalobce v reakci na vyjádření žalovaného uvedl, že žalovaný pouze opakoval svůj dosavadní postoj a až na výjimky blíže nereagoval na věcný obsah žaloby. Žalovaný se nijak konkrétně nevyjádřil např. k otázce výpočtu penále. Žalobce měl rovněž za to, že neobstojí tvrzení žalovaného, že žalobce – neboť je zastoupen advokátem – musí být schopen si výpočet penále ověřit. Namítal-li žalobce nesrozumitelnost výpočtu penále, pak skutečně proto, že výpočet považoval za nesrozumitelný. Za zarážející považoval žalobce to, že žalovanému nestálo za to, aby konkrétně vysvětlil způsob výpočtu penále. Podle žalobce také nelze paušální odkaz na zprávu o daňové kontrole považovat za dostačující,

neboť s ohledem na rozsáhlost zprávy o daňové kontrole není jasné, na jaké konkrétní pasáže zprávy mělo případně napadené rozhodnutí odkazovat. Předpokladem přezkoumatelnosti správního rozhodnutí je jeho srozumitelnost. Nelze akceptovat stav, kdy je výše předepsaného penále stanovena pro daňový subjekt zcela nesrozumitelným a nepřezkoumatelným způsobem.

V.

Posouzení věci soudem

26. Vzhledem k tomu, že žalobce i žalovaný s tím souhlasili, rozhodl soud v souladu s § 51 odst. 1 s.ř.s. o věci samé bez jednání.
27. V souladu s § 75 odst. 1, 2 s.ř.s. vycházel soud při přezkoumání napadeného rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, a napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích žalobních bodů uplatněných v žalobě.

VI.

Rozhodnutí soudu

28. Soud neshledal žalobu důvodnou.
29. Žalobce v podané žalobě vymezil dva okruhy žalobních námitek spočívající a) v tom, zda se v daném případě jednalo o porušení rozpočtové kázně, neboť dle žalobce tomu tak nebylo, a proto ani penále nemělo být uloženo, a b) v nesrozumitelnosti výpočtu penále.
30. Ustanovení § 44a odst. 8 zákona o rozpočtových pravidlech v rozhodném znění stanoví: *Za prodlení s odvodem za porušení rozpočtové kázně podle odstavce 4 písm. b) a c) je porušitel rozpočtové kázně povinen zaplatit penále ve výši 1 promile z částky odvodu za každý den prodlení, nejvýše však do výše tohoto odvodu. Penále se počítá ode dne následujícího po dni, kdy došlo k porušení rozpočtové kázně, do dne, kdy byly prostředky odvedeny nebo u návratných finančních výpomocí vráceny nebo nevyplaceny postupem podle odstavce 5 písm. b). Příjemce penále je stejný jako příjemce odvodu s výjimkou případů, kdy příjemcem odvodu je Národní fond. V těchto případech je příjemcem penále státní rozpočet [§ 6 odst. 1 písm. n)]. Penále, které v jednotlivých případech nepřesáhne 500 Kč, se nevyměří. (zvýrazněno soudem).*
31. Soud se nejprve zabýval námitkou nesrozumitelnosti, neboť pouze srozumitelná rozhodnutí netrpí vadou nepřezkoumatelnosti, pro kterou by správní soudy nemohly žalobu posoudit v mezích (dalších) uplatněných žalobních bodů.
32. Soud shledal, že v kontextu zprávy o daňové kontrole, jež musí být čtena současně s odůvodněním platebních výměrů i napadeného rozhodnutí žalovaného, není výpočet penále, jak byl uveden v přílohách prvoinstančních platebních výměrů na penále, nesrozumitelný. Zpráva o daňové kontrole na stranách 19-23 v části „III. Výsledek kontroly“ rozvádí tři zjištěná pochybení žalobce (porušení rozpočtové kázně) na základě Hlášení č. 109/2015 z Podnětu č. 1 (ze dne 28. 5. 2015, č. j. MSMT-18262/2015-1), Hlášení č. 192/2015 z Podnětu č. 2 (ze dne 9. 6. 2015, č. j. MSMT-20547/2015-1) a Hlášení č. 27/2015 z Podnětu č. 1. U každého zjištěného porušení rozpočtové kázně je přesně definován den porušení rozpočtové kázně (26. 8. 2014, resp. 29. 11. 2013, resp. 7. 10. 2014). Zároveň je tam popsán mechanismus stanovení odvodu a je vymezeno, že na základě třech zjištěných pochybení náleží odvody z porušení rozpočtové kázně ve specifikovaných výších, přičemž bylo zohledněno i rozdělení odvodů do státního rozpočtu a do Národního fondu v závislosti na původu čerpaných finančních prostředků. Skutečnost, že odvod za porušení

rozpočtové kázně byl uhrazen dne 24. 4. 2017, není mezi účastníky sporná. Soud ověřil, že uváděná data i částky zanesené do tabulek v přílohách prvoinstančních platebních výměrů odpovídaly datům a částkám dle zprávy o daňové kontrole.

33. Konkrétní výši penále nebylo možné ve zprávě o daňové kontrole vyčíslit, neboť nebyla zřejmá délka (počet dnů) prodlení, jelikož nebylo možné předvídat den úhrady (odvodu). Vymezení penále toliko citací příslušného zákonného ustanovení, které upravuje mechanismus výpočtu, zejména počáteční a koncové datum prodlení, bylo ve zprávě o daňové kontrole zcela dostačující.
34. Námitkami stran toho, zda žalobce porušil rozpočtovou kázeň, se zdejší soud nemohl v řízení vedeném pod sp. zn. 57 Af 12/2018 zabývat, neboť se jedná o řízení, ve kterém je přezkoumáváno vyměření penále za prodlení s odvodem za porušení rozpočtové kázně. Soudní přezkum je v takovém řízení omezen, jak ostatně vyplývá z konstantní judikatury správních soudů. Např. z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 9. 2015, č. j. 2 Afs 128/2015-45, se podává: „Z konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu plyne, že uložení odvodu za porušení rozpočtové kázně a předepsání penále za prodlení s odvodem za porušení rozpočtové kázně spolu sice vzájemně souvisí, jde však o dvě samostatná rozhodnutí správce daně, proti kterým se lze bránit samostatnými odvoláními a žalobami, případně i kasačními stížnostmi, jak to ostatně konstatoval také krajský soud. Daná samostatnost se projevuje též v okruhu námitek, jejichž posouzení má význam v tom kterém řízení. Při přezkumu rozhodnutí o sdělení penále nelze posuzovat námitky týkající se otázky, zda vůbec a v jakém rozsahu došlo k porušení rozpočtové kázně. Pro posouzení této otázky je určeno řízení o přezkumu platebního výměru, jímž byl uložen samotný odvod za porušení rozpočtové kázně. Proto nelze v probíhajícím řízení vypořádat námitky stěžovatele, jimiž brojí proti samotnému odvodu za porušení rozpočtové kázně, resp. jeho argumentaci, dle které se porušení rozpočtové kázně vůbec nedopustil. Opačný postup by mohl vést k odlišným závěrům v každém z těchto řízení. Rozsah přezkumu platebního výměru na penále odvolacím orgánem i soudem je tedy oproti přezkumu platebního výměru na odvod za porušení rozpočtové kázně limitován. V těchto řízeních se zjišťuje pouze, zda existuje pravomocné rozhodnutí, kterým byl vyměřen odvod za porušení rozpočtové kázně, zda je penále počítáno za každý den prodlení počínaje dnem, kdy došlo k porušení rozpočtové kázně a konče dnem odvedení prostředků jeho platbou, zda je použita správná sazba penále a zda bylo penále stanoveno nejvýše do částky uloženého odvodu. [...] Nejvyšší správní soud závěrem uvádí, že chápe snahu stěžovatele o odložení povinnosti uhradit penále, neboť doposud brojí také proti rozhodnutí o odvodu (nyní ve fázi kasační stížnosti proti usnesení o odmítnutí žaloby), nicméně zároveň připomíná, že platební výměr na odvod za porušení rozpočtové kázně je nadále pravomocným a vykonatelným rozhodnutím, jež stěžovateli uložilo povinnost, kterou dodnes nesplnil. Jak již ostatně uvedl také krajský soud, dojde-li v jiném řízení ke zrušení rozhodnutí o odvodu, bude na místě obnovit řízení ve věci vyměření penále (§ 100 správního řádu), neboť odpadne nyní existující předpoklad pro jeho vyměření. Do té doby však stěžovatele tíží povinnost uhradit vyměřené penále za prodlení s odvodem za porušení rozpočtové kázně ve výši 3 745 455 Kč.“ Soud se s danými právními závěry plně ztotožnil.
35. Lze tudíž uzavřít, že v případě, kdy by odpadl důvod uložení penále zrušením rozhodnutí o odvodu za porušení rozpočtové kázně, zná právní řád České republiky prostředky, jimiž lze dosáhnout nápravy [může být dán důvod pro obnovu řízení ve smyslu ustanovení § 100 odst. 1 písm. b) správního řádu, popř. § 117 a násl. daňového řádu], tedy nejen přezkumné řízení, na jehož zahájení nemá žalobce právní nárok, neboť jde o řízení zahajované z moci úřední. Také z těchto důvodů soud ve věci rozhodl, aniž vyčkal na pravomocné skončení

řízení ve věci vedené pod sp. zn. 30 Af 29/2017, a probíhající řízení nepřerušil.

36. Odkaz žalobce na rozsudky Nejvyššího správního soudu ve věcech pod sp. zn. 2 Afs 30/2007 a 1 As 221/2014 není přílehlavý, neboť v nyní projednávané věci mají platební výměry na penále, a tudíž i napadené rozhodnutí, nadále svůj základ v pravomocných rozhodnutích, jimiž byly stanoveny odvody za porušení rozpočtové kázně.
37. Ze všech shora uvedených důvodů soud žalobu zamítl ve smyslu ustanovení § 78 odst. 7 s.ř.s.

VII.

Náklady řízení

38. Podle § 60 odst. 1 s.ř.s. by měl právo na náhradu nákladů řízení žalovaný, když měl ve věci plný úspěch. Jelikož žalovanému žádné důvodně vynaložené náklady nevznikly a nepožadoval jakoukoli jejich náhradu, rozhodl soud, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost. Kasační stížnost musí být podána do dvou týdnů po doručení rozsudku. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu; lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni.

Plzeň 30. dubna 2019

Mgr. Alexandr Krysl v.r.
předseda senátu